

URZĄD PATENTOWY

MOM 50/36

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 451.

Kl. 21 g 4.

Siemens & Halske, Aktiengesellschaft,
Berlin, Filja w Wiedniu (Austria).

Garnek do przekąźników garnkowych.

Zgłoszono: 10 maja 1920 r.

Udzielono: 19 sierpnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 22 maja 1917 r. (Austria).

W garnkach, przeznaczonych dla przekąźników garnkowych, musi być, jak wiadomo, wypełniony warunek przechodzenia strumienia magnetycznego bez przeszkody i tego rodzaju części przekąźników nie mogą przeto posiadać żadnych szwów, wywołujących duży opór magnetyczny. Z tego powodu garnki tego rodzaju przekąźników były sporządzane z całkowitego metalu, jednakże to było uważane za poważną niedogodność ze względu na wysokie koszty obróbki i stratę w materiale przez wyświdrowywanie. Wynalazczyni już przed dłuższym czasem zaproponowała w celu zaoszczędzenia metalu i pracy sporządzanie garnków z wysztancowanej blachy metalowej, przez zginanie w pryzmatycznej formie i wytwarzanie dna ich przez

jednocześnie wysztancowane, spojone z garnkami skrzydełko, które zostaje zagięte na krawędzie pryzmatycznego garnka. Na skutek tego miało też stać się zbyt znitowaniem lub złutowywaniem ścianki i dna garnka.

Jednakże przy takich przekąźnikach garnkowych, sporządzonych z części rurowych, przykrytych w jednym końcu pokrywą, ma miejsce wspomniana na wstępie niedogodność wielkiego oporu magnetycznego, ponieważ pomiędzy rurą i pokrywą pozostaje warstwa powietrza, która, choć bardzo cienka, jednakże przeszkadza bezpośredniemu magnetycznemu przechodzeniu z metalu do metalu.

Wynalazek dotyczy garnka dla przekąźników garnkowych, przy którym wspomniane wady są usunięte w spo-

sób taki, że garnek i dno jego są sporządzone z oddzielnych części blaszanych, a ścianka garnka jest zaopatrzona w skrzydła krawędziowe, tworzące przy ułożeniu pogłębione pomieszczenie dla pokrywy, przeznaczonej na dno garnka. W ten sposób może być zastosowane elektryczne spojenie i osiągnięte równe zakończenie garnka pokrywą, leżącą w płaszczyźnie jego krawędzi bez jakichkolwiek szwów lub rozstępów. Na skutek tego, sporządzanie garnków do przekładników zostaje znacznie uproszczone i jednocześnie znacznie zwiększona ich sprawność w porównaniu z garnkami zestawionymi tylko mechanicznie.

Rysunek przedstawia na fig. 1 wysztancowaną blachę metalową w rozpostartym stanie. Na fig. 2 jest widoczna pokrywa, a na fig. 3 gotowy garnek. Garnek ten składa się z płaszcza o kształcie cylindrycznym, wysztancowanego na krawędziach dla wytworzenia skrzydeł do nakładania pokrywy i dla ułatwienia połączenia krawędziowego, oraz z po-

krywy osadzonej w cylindrze, ułożonej na wystających nawewnątrz skrzydłach, przyczem płaszczyzna pokrywy jest położona na jednej powierzchni z częściami krawędzi cylindra, wystającymi pomiędzy skrzydełkami. Obie części, mianowicie pokrywa i skrzydła do nakładania, jak również części krawędziowe cylindra, ulegają złączeniu przez elektryczne spawanie w jedno ciało metalowe, umożliwiające przechodzenie strumienia magnetycznego bez przeszkód.

Zastrzeżenie patentowe.

Garnek dla przekładników garnkowych, tem znamienny, że skrzydła wysztancowane na cylindrycznym płaszczu garnka tworzą poniżej krawędzi garnka podkładki dla oddzielnego dna, które ulega złączeniu przez elektryczne spawanie z temi skrzydłami i krawędzią garnka w taki sposób, że zostaje utworzone metalowe ciało bez szwów, umożliwiające przechodzenie bez przeszkody strumienia magnetycznego.

Siemens & Halske, Aktiengesellschaft.

Żastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

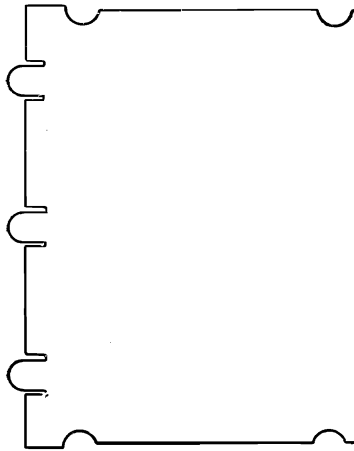

Fig. 2.

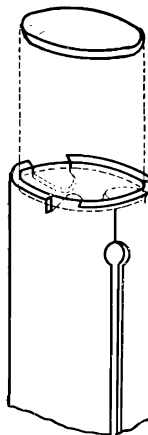

Fig. 3.

